

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 563

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iunie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
9. — Hotărâre privind demisia unui deputat	2	populației, pentru încălzirea locuinței și prepararea apei calde de consum, prin sisteme publice centralizate de alimentare cu energie termică	6-7
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
24. — Hotărâre privind demisia unui senator	2	966. — Hotărâre pentru stabilirea procedurii privind virarea sumei reprezentând prețul încasat de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului din vânzarea acțiunilor deținute la Societatea Comercială „SIDERURGICA” — S.A. Hunedoara către Parcul industrial Hunedoara	7
25. — Hotărâre privind demisia unui senator	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 246 din 15 iunie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001	3-5		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
48. — Ordonanță de urgență pentru adoptarea unor măsuri privind furnizarea energiei termice		1.116. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind agrearea unor unități medicale și psihologice din județul Tulcea pentru examinarea personalului navigant fluvial, salariat al unităților armatoare din acest județ	8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind demisia unui deputat

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) și ale art. 71 alin. (2) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 185, 189 alin. (1) și art. 197 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie la data de 25 iunie 2004, prezentată de domnul Iancu Holtea, ales deputat în Circumscripția electorală nr. 27 Mehedinți, aparținând Grupului parlamentar al Partidului România Mare, și declară vacant locul de deputat deținut de acesta.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din 22 iunie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 22 iunie 2004.
Nr. 9.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE privind demisia unui senator

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 190 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul ia act de cererea de demisie a domnului senator Doru-Laurian Bădulescu, ales în Circumscripția electorală nr. 25 Ilfov, aparținând Grupului parlamentar al P.S.D., și declară vacant locul de senator deținut de acesta, începând cu data de 22 iunie 2004.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 22 iunie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 iunie 2004.
Nr. 24.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE
privind demisia unui senator

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 190 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul ia act de cererea de demisie a domnului senator Constantin Nicolescu, ales în Circumscripția electorală nr. 3 Argeș, aparținând Grupului parlamentar al P.S.D., și declară vacant locul de senator deținut de acesta, începând cu data de 22 iunie 2004.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 22 iunie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 iunie 2004.
Nr. 25.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 246
din 15 iunie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Teodor Leahu în Dosarul nr. 1.957/2003 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.957/2003, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001.** Excepția a fost ridicată de Teodor Leahu cu ocazia soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.454 din 3 martie 2003, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 2.971/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, înfrâng prevederile constituționale consacrate în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) și (2), precum și prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, potrivit opiniei sale, textele de lege criticate creează o situație de inegalitate între foștii chiriași din imobilele care au fost retrocedate proprietarilor, deoarece situația juridică a acestora depinde

de voința proprietarului de a încheia sau nu un nou contract de închiriere. În acest sens, face trimitere la situația chiriașului căruia proprietarul nu dorește să îi încheie un contract de închiriere și pe care o consideră ca fiind precară din punct de vedere juridic, deoarece acesta se află, practic, „în imposibilitatea de a se mai bucura de normele instituite de lege, tocmai în scopul protecției chiriașului și în scopul evitării arbitrarului fiecărui proprietar”. Autorul excepției apreciază, de asemenea, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale „și în sensul în care se creează situații de inegalitate și între chiriașii din imobilele ce au fost retrocedate foștilor proprietari și chiriașii care locuiesc în imobile naționalizate care au rămas în patrimoniul statului”. În continuare pune în discuție conformitatea prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu prevederile constituționale care consacră neretroactivitatea legii și liberul acces la justiție. În acest sens arată că și în ipoteza în care, în speță, sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1) din ordonanță, referitoare la prelungirea contractului de închiriere, el nu se poate bucura de aceste dispoziții, deoarece nu mai este parte în nici un contract de închiriere, „acest raport juridic încetând în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare în baza Legii nr. 112/1995, adică în 1998, anterior apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, reține că textele de lege criticate, departe de a avea un caracter discriminatoriu, sunt concepute tocmai în sensul protejării chiriașilor. În acest sens arată că art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, instituie o obligație pentru proprietari, în timp ce art. 11 alin. (1) prevede, în același spirit, sancțiunea pentru nerespectarea acestei obligații sub forma prelungirii de drept a contractului de închiriere până la încheierea unui nou contract, fără ca proprietarul să aibă posibilitatea de a evacua chiriașii pentru neplata chiriei pe această durată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în opinia sa, textele legale criticate nu înfrâng art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, „instituirea de regimuri diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în fața legii”. De altfel, observă că legiuitorul a asigurat prin dispozițiile legale care fac obiectul excepției atât posibilitatea proprietarului de a-și valorifica atribuțiile dreptului său de proprietate, cât și protecția chiriașului împotriva unor eventuale abuzuri, prin instituirea unor exigențe rezonabile, fără a căror satisfacere chiriașul nu poate fi obligat să elibereze locuința. În continuare, referindu-se la conformitatea prevederilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, în raport cu principiul constituțional al neretroactivității legii, menționează că aceste texte legale nu conțin nici o dispoziție cu aplicare sau efect retroactiv. În legătură cu acest aspect, reține și că afirmațiile potrivit cărora autorul excepției nu mai este parte în contractul de închiriere, deoarece acest raport a încetat în momentul

încheierii contractului de vânzare-cumpărare în baza Legii nr. 112/1995, sunt neîntemeiate, deoarece acestuia îi sunt aplicabile prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, raportate la dispozițiile art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție, precizează că acestea nu contravin acestui principiu constituțional, întrucât legiuitorul a prevăzut în mod expres, în art. 22 alin. (3) din ordonanță, care este procedura de urmat în cazul refuzului proprietarului de a reînnoi contractul de închiriere. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În final, invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care această instanță a respins excepțiile de neconstituționalitate având un obiect identic. În acest sens amintește Decizia nr. 139/2001, Decizia nr. 89/2001, Decizia nr. 143/2001 și Decizia nr. 102/2000.

Avocatul Poporului consideră că susținerile autorului excepției referitoare la neconformitatea art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu art. 16 alin. (1) din Constituție sunt neîntemeiate. Astfel, observă că textele de lege criticate se aplică, fără distincție, tuturor chiriașilor. De asemenea, apreciază că situația juridică a chiriașilor din locuințele retrocedate foștilor proprietari și a chiriașilor din imobilele care au rămas în patrimoniul statului este diferită, fapt ce justifică un tratament juridic diferit. În același timp amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „statul, chemat să medieze conflictul locativ dintre proprietarul persoană fizică și chiriaș, a procedat corect, asigurându-i primului posibilitatea valorificării atribuțiilor dreptului său de proprietate, îngrijindu-se totodată de protecția celui de-al doilea împotriva unor eventuale abuzuri”. În sensul celor de mai sus este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 157/2003, în Decizia nr. 263/2003 și în Decizia nr. 439/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 10 alin. (1): „În vederea încheierii noului contract de închiriere, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau de la deschiderea rolului fiscal, după caz, proprietarul îi va notifica chiriașului sau fostului chiriaș, prin executorul judecătoresc, data și locul întâlnirii. Notificarea va fi comunicată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 11 alin. (1): „Nerespectarea de către proprietar a dispozițiilor art. 10 alin. (1) atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere anterior până la încheierea unui nou contract de închiriere. Neplata chiriei până la încheierea noului contract de închiriere nu poate fi invocată de proprietar ca motiv de evacuare a chiriașului sau a fostului chiriaș.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi din Constituția republicată:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

De asemenea, autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă dispozițiile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, al căror conținut este următorul: „Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că o primă critică pe care autorul acesteia o aduce dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, privește încălcarea de către acestea a principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, principiu ce se regăsește consacrat și în art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Critica vizează două aspecte: pe de o parte, inegalitatea dintre foștii chiriași din imobilele ce au fost retrocedate proprietarilor, a căror situație juridică depinde, potrivit autorului excepției, de voința proprietarului de a încheia sau nu un nou contract de închiriere, iar pe de altă parte,

inegalitatea dintre toți acești chiriași și cei care locuiesc în imobile naționalizate care au rămas în patrimoniul statului.

Curtea observă că textele de lege criticate nu conțin nici un element care ar putea determina un tratament inegal sau discriminatoriu între foștii chiriași din imobilele ce au fost retrocedate proprietarilor. Curtea constată că modul de manifestare a voinței proprietarilor cu privire la încheierea unui nou contract de închiriere este o chestiune de aplicare a legii, care excedează normelor criticate și care nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate.

Aceeași concluzie se reține și în legătură cu pretinsa inegalitate creată între foștii chiriași din imobilele ce au fost retrocedate proprietarilor și chiriașii care locuiesc în imobile naționalizate care au rămas în patrimoniul statului, textele legale criticate neoperând nici o distincție între aceste două categorii de chiriași.

De asemenea, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici susținerea autorului excepției potrivit căreia art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), deoarece textul de lege criticat nu conține nici o dispoziție cu aplicare sau efect retroactiv.

De altfel, cu privire la conformitatea art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 cu prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 143 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 16 iulie 2001, și Decizia nr. 139 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 20 iunie 2001, reținând că aceste dispoziții legale nu aduc atingere principiului constituțional al neretroactivității legii și nici celui al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, în raport cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), Curtea reține că, în jurisprudența sa, cu prilejul examinării dispozițiilor ordonanței în ansamblul său, a statuat că acest act normativ nu contravine, prin nici o dispoziție a sa, principiului constituțional al liberului acces la justiție. În acest sens este Decizia nr. 97 din 18 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 19 octombrie 2000.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.d) și al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Teodor Leahu în Dosarul nr. 1.957/2003 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 iunie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru adoptarea unor măsuri privind furnizarea energiei termice populației, pentru încălzirea locuinței și prepararea apei calde de consum, prin sisteme publice centralizate de alimentare cu energie termică

Având în vedere criteriile de performanță structurale privind sistemele publice centralizate de alimentare cu energie termică, asumate prin angajamente internaționale, referitoare la reducerea și eliminarea treptată, până în anul 2007, a subvențiilor acordate de la bugetul de stat pentru energia termică livrată populației în sistem centralizat pentru încălzirea locuinței și prepararea apei calde de consum, precum și la stoparea imediată a subvențiilor către localitățile în care furnizarea energiei termice în sistem centralizat a fost sistată prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Sumele alocate de la bugetul de stat pentru subvenționarea energiei termice livrate populației prin sistemele publice centralizate de alimentare cu energie termică în scopul încălzirii locuinței și preparării apei calde de consum se diminuează anual, începând cu anul 2005, cu o cotă de 33% în primul an, de 66% în al doilea an și de 100% în al treilea an, raportate la sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru subvenționarea energiei termice livrate populației, prevăzute pentru anul 2004.

(2) Diminuarea sumelor prevăzute la alin. (1) se va opera începând din anul 2005 și va continua progresiv până la eliminarea prețului național de referință în anul 2007.

Art. 2. — (1) Sumele disponibilizate conform art. 1 se utilizează pentru re tehnologizarea, modernizarea și dezvoltarea sistemelor centralizate de producere și distribuție a energiei termice, în vederea reducerii costurilor de producție și eliminării treptate a subvențiilor pentru energia termică livrată populației.

(2) Aceste sume se acordă numai în condiții justificate, pe bază de studii de fezabilitate prezentate de către operatorii producători și/sau distribuitori de energie termică în sistem centralizat, însușite de autoritățile administrației publice locale și avizate de către Ministerul Administrației și Internelor.

(3) În situația în care, prin lucrările de re tehnologizare, modernizare și dezvoltare a sistemelor centralizate de producere și distribuție a energiei termice, nu se asigură reducerea prevăzută la alin. (1), consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, vor aloca subvenții din bugetele locale ale acestora până la eliminarea prețului național de referință al energiei termice livrate populației.

Art. 3. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu se mai acordă subvenții de la bugetul de stat pentru acoperirea diferențelor de preț și de tarif la energia termică livrată populației prin sisteme centralizate în localitățile în care furnizarea energiei termice în sistem centralizat a fost sistată prin hotărâri ale

autorităților administrației publice locale și care sunt nominalizate în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Anexa se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 4. — Autoritățile administrației publice locale din localitățile menționate în anexă sunt obligate să reorganizeze serviciul de încălzire urbană și să asigure soluții alternative de încălzire a imobilelor rămase fără alimentare cu energie termică ca urmare a scoaterii din funcțiune a sistemelor centralizate de încălzire urbană.

Art. 5. — Sumele disponibilizate ca urmare a sistării plății subvențiilor în unele localități în conformitate cu prevederile art. 3 se utilizează de către autoritățile administrației publice locale potrivit prevederilor art. 4 și art. 6 alin. (1).

Art. 6. — (1) Familiile și persoanele singure cu venituri reduse, pentru care s-a stabilit dreptul la venit minim garantat conform Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și care locuiesc în apartamente situate în condominii racordate la sistemele de încălzire centralizată scoase din funcțiune în conformitate cu art. 3, vor fi sprijinite de către autoritățile administrației publice locale pentru a-și instala sisteme de încălzire alternative.

(2) Începând cu anul 2005, pentru sprijinirea potrivit alin. (1) a familiilor și persoanelor singure cu venituri reduse, se vor utiliza și sume prevăzute în bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pentru acordarea ajutoarelor de încălzire și disponibilizate ca urmare a sistării furnizării energiei termice în sistem centralizat.

(3) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora norme metodologice de aplicare a dispozițiilor prevăzute la alin. (1) și (2), care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,
Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,
Iulian Iancu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 15 iunie 2004.
Nr. 48.

ANEXĂ

LISTA

localităților în care se sistează serviciul de încălzire urbană în conformitate cu art. 3 din ordonanța de urgență

Nr. crt.	Județul/Localitatea	Denumirea operatorului care a produs și distribuit energie termică
	ALBA	
1.	Cugir	S.C. „Cugireana” — S.A. Cugir
2.	Aiud	S.C. „Ediltrans” — S.A. Aiud
3.	Blaj	S.C. „Urbana” — S.A. Blaj
4.	Sebes	S.C. „Argos” — S.A. Sebeș
	BIHOR	
5.	Beius	Serviciul public se află în cadrul Primăriei Beiuș
	BOTOȘANI	
6.	Darabani	S.C. „Dacaterm” — S.A. Darabani
7.	Dorohoi	S.C. „Goscom” — S.A. Dorohoi
8.	Săveni	S.C. „Conacet” — S.A. Săveni
9.	Bucecea	C.L. Bucecea — serviciul se află în cadrul Primăriei Bucecea
	BRĂILA	
10.	Ianca	Servicii Publice Ianca din cadrul Primăriei Ianca
	DOLJ	
11.	Băilești	S.C. GCL Băilești — S.A.
	IALOMIȚA	
12.	Urziceni	S.C. „Terma” — S.A. Urziceni
13.	Tândărei	S.C. „Apatermo” — S.A.
	OLT	
14.	Drăgănești-Olt	IGO Drăgănești-Olt
15.	Slatina	S.C. „Aceti” — S.A.
	TELEORMAN	
16.	Zimnicea	S.C. „Urbana” — S.A.
	VĂLCEA	
17.	Govora	S.C. „Goscom” — S.A.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea procedurii privind virarea sumei reprezentând prețul încasat de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului din vânzarea acțiunilor deținute la Societatea Comercială „SIDERURGICA” — S.A. Hunedoara către Parcul industrial Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2003 privind privatizarea Societății Comerciale „SIDERURGICA” — S.A. Hunedoara,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În termen de două zile de la încasarea sumei reprezentând prețul cu care au fost vândute acțiunile Societății Comerciale „SIDERURGICA” — S.A. Hunedoara, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului notifică și solicită Parcului industrial Hunedoara datele de identificare a acestuia, precum și contul în care se virează suma.

Art. 2. — În termen de 3 zile de la solicitarea datelor de identificare, precum și a contului în care va fi virată suma, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va vira această sumă în contul indicat, din veniturile prevăzute în anexa nr. 1B la Hotărârea Guvernului nr. 646/2004 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și

va notifica Ministerului Finanțelor Publice această operațiune, pentru confirmarea sumei cu care se vor diminua vărsămintele la trezoreria statului.

Art. 3. — Sumele primite de la Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului vor fi utilizate de Parcul industrial Hunedoara numai în scopul stabilit potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2003, respectiv crearea de noi locuri de muncă.

Art. 4. — Verificarea modului de utilizare a sumei virate către Parcul industrial Hunedoara se face de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Ministerul Finanțelor Publice, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Autorității
pentru Valorificarea Activelor Statului,
Mircea Ursache
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 iunie 2004.
Nr. 966.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind agrearea unor unități medicale și psihologice din județul Tulcea pentru examinarea personalului navigant fluvial, salariat al unităților armatoare din acest județ

În temeiul art. (3) alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1998 privind organizarea activității de asistență medicală și psihologică a personalului din transporturi cu atribuții în siguranța circulației și a navigației și înființarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, aprobată cu modificări prin Legea nr. 773/2001, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se agreează Policlinica Județeană Tulcea pentru examinarea medicală a personalului navigant fluvial, salariat al unităților armatoare din județul Tulcea.

(2) Se agreează laboratoarele de psihologie auto din județul Tulcea pentru examinarea psihologică a personalului cu responsabilități în siguranța circulației din sectorul auto, precum și pentru examinarea psihologică a personalului navigant fluvial, salariat al unităților armatoare din județul Tulcea.

Art. 2. — Examinarea medicală și psihologică se efectuează în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 447/2003

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind examinarea medicală și psihologică a personalului din transporturi cu responsabilități în siguranța circulației și a navigației, precum și organizarea, funcționarea și componența comisiilor medicale și psihologice de siguranța circulației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 28 mai 2003.

Art. 3. — Direcția medicală va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Traian Panait,
secretar de stat

București, 15 iunie 2004.

Nr. 1.116.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro